

Ой Морозе, Морозенку, Ти славний козаче,

За тобою, Морозенку, Вся Україна плаче.

Не так тая Україна, Як та стара мати,

Заплакала Морозиха, Та стоячи біля хати.

Ой з-за гори та з-за кручі

Буйне військо виступає.

Попереду Морозенко

Сивим конем виграє.

То не грім в степу грохоче.

То не хмара світ закрила, —

То татар велика сила

Козаченьків обступила.

Бились наші козаченьки

До ночі глухої, —

Полягло наших чимало, А татар утрое.

Не вернувся Морозенко, Голова завзята.

Замучили молодого

Татари прокляті.

Вони його не стріляли

І на часті не рубали, Тільки з нього, молодого, Живцем серце
виривали.

Поставили Морозенка

На Савур-могилу.

"Дивись тепер, Морозенку, Та на свою Україну!"

Вся ти єси, Україно, Славою покрита,

Тяжким горем, та сльозами.

Та кров'ю полита!

І поки над білим світом

Світить сонце буде, —

Твої думи, твої пісні

Не забудуть люди.